

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Aliud. Cap. XXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

gelizauerit vobis præter id quod accepistis, anathema sit. Pro qua igitur causa alios omnes omittens, licet Deum inhabitantem habuerint, solum prædicabat Iesum, sicut Deum?

Aliud.

CAP. XXIV.

X.

SCRIPTVM est de Christo: *Cum autem esset in Ierosolymis in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa quæ faciebat.* Ipse autem Iesus non credebat se illis, quia ipse sciebat omnes, & quia non necesse habebat vt aliquis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine. Si homo esset tantum theophorus, quomodo non decepti sunt multi, qui Ierosolymis in nomine eius crediderunt? Vel quare solus cognoscit quæ sunt in homine, cum præfertim nemo alius sciat? Finxisse enim Deus dicitur corda nostra singularim. Vel quare solus remittit peccata? Ait enim: *Quia potestatem habet filius hominis in terra remittere peccata.* Quare solus præter alios affessor est Dei & Patris? quare soli obsequuntur angeli? Et nos quidem docuit communem putare Patrem, qui est in cælis; sibi autem eum specialiter ascribit. Sed forte dices, quod huiusmodi voces inhabitandi deputandæ sint. Nonne igitur eum oportebat, iuxta prophetis conuenientem mensuram, ipsum quoque dicere: Hæc dicit Dominus? Verum cum ea quæ sunt supra legem, sancire vellet, assumens sibi conuenientem legislatoris auctoritatem, aiebat: *Ego dico vobis.*

Quomodo liberum se ait, & non obnoxium Deo? Ideo, quia est Filius veritate. Et si esset homo theophorus, esset ne etiam liber secundum naturam? Solus enim Deus liberat, quia solus est. Solus enim quasi tributa omnium exigit, & tamquam loco debitorum, ab omnibus recipit religionem. Et si exitus legis & prophetarum Christus est, est autem homo theophorus, nonne dicere liceat, quod prophetarum prædicationum exitus *ἀνεροπολατρείας* crimen nobis induxerunt? Deinde quidem lex prædicabat: *Dominum Deum tuum adorabis, & ei soli seruias.* qua nos eruditione perducit ad Christum, quasi ad agnitionem illius, qui in vmbri fuerat posteriorum? Spernentefne igitur Deum adorare, adorabimus hominem habentem Deum inhabitantem? Vbi enim præstabilius erat Deum intelligi, in cælo magis, an in homine? in seraphim, an in terreno corpore? Si erat homo theophorus, quomodo perinde ac nos participauit carni & sanguini? Nam si, quia inhabitavit, hoc ei sufficit, vt nostra similiter ac nos participaret (id est, hominem factum esse) inhabitauit & in multis sanctis; homo igitur non semel, sed sæpissime factus est. Quare ergo semel in consummatione sæculorum, id est, in destitutionem peccati, per hostiam suam dicitur apparuisse? Quomodo vnum nobis Verbi aduentum prædicant diuinæ scripturæ, si theophorus erat homo? Templum scilicet & ipse factus est Dei, quomodo etiam in nobis Christus est? Sicut templumne in templis, an vt Deus magis in templis per Spiritum? Si theophorus erat homo, cur est solius ipsius corpus viuificum? Oportuerat enim aliorum

Ioan. 2.

Psal. 37.

Matth. 9.

Marc. 16.

Matth. 4.

Matth. 23.

Matth. 5.

Ioan. 8.

Rom. 10.

Matth. 4.

ex Deut. 6.

Hebr. 2.

Hebr. 9.

etiam corpora esse talia, in quibus inhabitavit Deus omnipotens.

Hebr. 10.
ex Deut. 17.
& 19.

Scriptit autem alicubi etiam diuinus Paulus: *Irritam faciens quis legem Moysi, sine ulla miseratione sub duobus vel tribus testibus moritur*: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui Filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit? Atqui diuina erat lex, & mandata dicta per angelos. Quomodo igitur dignus erit deteriore supplicio, qui pollutum duxerit sanguinem Christi? Vel quomodo potior est religione quæ est secundum legem, fides in Christo? Sed, ut iam ante diximus, est non similis aliorum sanctorum homo theophorus, sed Deus magis vere, & omni mundo celsiorem possidet gloriam; quod cum Deus sit natura Dei Verbum, factum est caro, siue homo perfectus. Animatum enim & rationale esse quod adunatum est corpus, & credimus, & vera omnino est adunatio.

Quomodo oportet intelligere: Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. & quomodo mittitur Verbum, quod Deus est. & quomodo proprium ipsius dicitur corpus.

C A P. XXV.

Hebr. 2.

Ioan. 1.

SEMEM Abrahæ apprehendisse Verbum Dei vnigenitum, beatus Paulus commemorat: nec non etiam, quod propemodum ac nos participarit carni & sanguini. Memores autem sumus etiam vocis Ioannis. ait enim: *Et Verbum caro factum est, & habitauit in nobis*. Idne igitur fuit propositum viris spiritalibus docere, quod Dei Verbum conuersionis sit patiens? aut quod cum fas sit commutationem, quæ magis creaturæ conueniat, sustinere? adeo ut in id quod non erat forsitan, aut sua sponte deueniat, aut, ut alius, contra ipsius uoluntatem ad aliam naturam impellatur? Absit. Manet namque idem, a sua natura commutationem omnem excludens, & conuersionis umbram nesciens pati. Fixa est enim semper in suis superna illa cælestisque natura. Quomodo igitur Verbum caro sit factum, videre necesse est. Primum quidem diuina scriptura carnem plerumque nominat, & quasi ex parte, animalis totius significationem facit, nec non etiam a sola anima interdum tantundem ait. Scriptum est enim:

Luc. 3.
Galat. 1.
Deut. 10.
Gen. 46.
Ab. 7.

Quod uidebit omnis caro salutare Dei. Et ipse diuinus Paulus: *Non consensi*, inquit, *carni & sanguini*. Alloquutus est autem eos qui sunt ex Israel, pontifex Moyses: *In septuaginta quinque animabus descenderunt patres tui in Ægyptum*. Sed non idcirco dixeris, quod nudæ & sine carne animæ in Ægyptum descenderint; nec porro, quod inanimis corporibus & solis carnibus salutare suum Deus indulerit. Quoties igitur audimus carnem factum esse Verbum, hominem intelligimus ex anima & corpore factum. Est autem Verbum, cum sit Deus, homo perfectus, corpus accipiens animatum & rationale; idque sibi vere adunauit, (quomodo, ipse scit: nostris enim sensibus huiusmodi cogitationes omnino *cerni non possunt) & nuncupatus *percipi est filius hominis. Sed si oportet tamquam in speculum intuentes dicere, coniectat aliquo modo sensus humanus, adunatum fuisse Verbum

bum